

Reč života - Novembar

“Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi Božji nazvati” (Mt 5,9).

Jevanđelje po Mateju napisao je hrišćanin iz tadašnjeg jevrejskog miljea; iz tog razloga sadrži mnoge tipične izraze te kulturne i verske tradicije.

U 5. poglavlju, Isus je predstavljen kao novi Mojsije, koji se penje na planinu da objavi suštinu Božjeg zakona: zapovest ljubavi. Da bi ovom naučavanju pridalo svečanu notu, Jevanđelje nam govori da On pri tome sedi, poput učitelja.

I ne samo to: Isus je takođe i prvi svedok onoga što najavljuje. Ovo se ističe na veoma očigledan način kada objavljuje Blaženstva, program za celog njegovog života. U njima se otkriva radikalna priroda hrišćanske ljubavi sa svojim plodovima blagoslova i puninom radosti. Blaženstvo, upravo o tome se radi.

„Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi Božji nazvati” (Mt 5,9).

U Bibliji, mir, Šalom na hebrejskom, ukazuje na stanje harmonije osobe same sa sobom, sa Bogom i sa onim što je okružuje; i danas se ljudi tako pozdravljaju, kao izraz želje za puninom života. Mir je pre svega Božji dar, ali je poveren i našoj privrženosti.

Zaista, od svih Blaženstava, ovo odjekuje kao najaktivnije, pozivajući nas da izađemo iz ravnodušnosti i postanemo graditelji harmonije počevši od sebe i oko nas, pokrećući inteligenciju, srce i ruke. Traži obavezu da se brine o drugima, da leči lične i društvene rane, traume prouzrokovane sebičnošću koja prouzrokuje podele i da promoviše svaki napor u tom smeru.

Isus, Božji Sin, ispunio je svoju misiju kada je dao svoj život na krstu da ponovo ujedini ljude sa Ocem i obnovi bratstvo na zemlji. Iz tog razloga, svako ko je graditelj mira liči na Isusa i prepoznat je kao On, kao Božji sin.

„Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi Božji nazvati” (Mt 5,9).

Idući Isusovim stopama i mi možemo svaki dan pretvoriti u „dan mira“, čime ćemo okončati male ili velike ratove koji se svakodnevno vode oko nas. Za ostvarenje ovog sna važno je izgraditi mreže prijateljstva i solidarnosti, pružiti pomoć, ali i prihvatiti je.

Deniz i Alesandro su nam ispričali: „Kad smo se upoznali, bilo nam je dobro zajedno. Venčali smo se i to je bio veoma lep početak, a pogotovo kad su došla deca. Kako je vreme prolazilo, počeli su usponi i padovi; među nama više nije bilo nikakvog načina dijaloga, već je sve bilo predmet stalnih rasprava. Odlučili smo da ostanemo zajedno, ali smo se stalno vraćali na iste greške - zameranja i sukobi. Jednog dana, jedan par, naši prijatelji, predložili su nam da učestvujemo u programu podrške parovima u

poteškoćama^[1]. Našli smo ne samo kompetentne i pripremljene osobe, već „porodicu porodica“, sa kojom smo podelili svoje probleme: više nismo bili sami! Svetlo se opet upalilo, ali to je bio samo prvi korak: kada smo se opet našli kod kuće nije bilo lako, i ponovo smo padali. Ono što nam je pomagalo je bila briga jedno o drugom, sa posvećenošću da započnemo ispočetka i ostanemo u kontaktu sa ovim novim prijateljima, da zajedno krenemo napred.“

„Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi Božji nazvati” (Mt 5,9).

Mir Isusov, kako kaže Kjara Lubik „zahteva od nas nova srca i nove oči da volimo i vidimo u svima kandidate za sveopšte bratstvo“.

I dodaje: „Možemo se zapitati: 'Čak i u svadljivom komšiluku? Čak i u kolegama na poslu koji staju na put mojoj karijeri? Čak i u onima koji se bore u nekoj drugoj stranci ili u protivničkom fudbalskom timu? Čak i u osobama drugih vera ili nacionalnosti?' Da, svi su mi brat i sestra. Mir počinje upravo ovde, iz odnosa koji umem da uspostavim sa svakim od svojih bližnjih. 'Zlo dolazi iz srca čoveka', napisao je Idino Đordani, a 'da bi se uklonila opasnost rata potrebno je ukloniti duh agresije, eksploatacije i sebičnosti od kojih dolazi rat: potrebno je da proradi savest'^[2]. Svet se menja ako se mi menjamo, [...] pre svega, isticanjem onoga što nas ujedinjuje moći ćemo da doprinesemo stvaranju mentaliteta mira i da radimo zajedno za dobro čovečanstva. [...] Ljubav je ta koja na kraju pobeđuje jer je jača od svega. Pokušajmo ovako živeti u ovom mesecu, biti kvasac nove kulture mira i pravde. Videćemo kako se u nama i oko nas rađa novo čovečanstvo.“^[3]

Leticija Magri

^[1] Up. 10 godina „Put svetla” na <https://www.focolare.org/famiglienuove>.

^[2] I. Đordani, *L'inutilità della guerra*, Rim, 2003, str. 111.

^[3] K. Lubik, *Reč života*, januar 2004.